

Glasilo Prekmurskih Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrtinleta 5 K. Urednik
izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črensovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inserati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimer 1.30 fil.
za ednok, za večkrat
popüst.

Pastirski list sombo- telskoga püšpeka.

Junija 28. so dali nam do rok naš mil. püšpek (škof) svoj 4. pastirski list. V njem preporečajo širitev društva „kath. népszövetség“ (zvéza kat. ljudstva.) Preporečajo pa to društvo záto ár „setev komunizma ešče vu vnoгих zablodjenih düšah rasté“ i ár „morebitnoga kulturnoga boja temno prekletstvo svojo tenjo naprej meče“. Tak pišejo. Vnoge düše so ešče komunističnoga misljenja i pripravljaja se kulturni boj, to je boj proti krščanskoj veri, krščanskoj vzgoji dece, proti pravican krščanske Materecerkvi. I naj se te nesreče preperečijo, nam preporečajo više imenuvamo društvo. I mi, hvala Bogi že mamó tomi družtvi spodobno društvo tak za kat. kak za evang. v Sloveniji, pod imenom „Kmečka Zveza“. Kak je vogrski „Népszövetség“ brano vero i iskao pravice kmečkoga ljudstva pa ofejšavao njegova bremena, ravnoto dela K. Z. I ravnozato, kak smo inda ešče z predganice preporečali vogrsko društvo, smo zdaj z podvojenov gorečnostjov dužni širiti konči z vüna cerkve slovensko krščansko kmečko zvezo. Vsaka fara, vsaka ves jo mora poznati, je katoličanska ali evangeličanska, zato ka vsaki kmet trpi i vsakoga kinč je vera v Boga, je katoličanec te ali evangeličanec. Če komunist, ali socialni demokrat, ali prostozidar, ali liberalec našega kmeta od vere spravi ali ga pa dobi v svoje kapitalistične škramplje, šteri smetano zasé dolpograbiyo pri vsakoj reči, je tá küpčija, ali odaja, je kasa ali druga špekulacija, kmeti pa nehajo samo sirotko, kvar trpi vsaki kmet, če je evangeličanec ali katoličanec, či ga trpi od židova ali krščenika. Zato pa vsi brez razločka vere v krščansko kmečko zvezo.

Ka se je lani našim liberalcom ne posrečilo verskoga navuka iz šol vrči, je k. zveza napravila. Ka so ženske dobile po celoj Sloveniji zato v Prekmurji tüdi voljno pravico, ka do devale župane, veške poglavare, ka ne pride med njé kakši loški krščenik, je kmečke zveze delo. Njeno delo je, ka so slovenski zgrabljenci hitrej prišli domo z Talljanskoga, ona je v prvejšoj državi odpravila vinsko porcijo, ona je poslala prve kmete poslance (követe) v državni zbor, ona

dela z cele moči naj se carina (vama) odpravi, dohodki na zemljo znižajo itd. Poznajo v vašoj fari, krščeniki, do dobro kmečko zvezo? Če nej, te vas naj višešnjega pastira glas opomené, ka jo nastavite. To katoličancom povédano. Oni naj potem iščejo pota, ka pridobijo i evangeličance, šterim je to društvo ravnotak potrebno.

V pastirskom listi je nádale povédano, ka tiste postne dni, kda je dovoljeno meso jesti, je to samo ednok na dén dovoljeno; ka monstranco i druge „svete“ posode i drago obleko, ár je dosta roparije, more doma držati i samo v potrebi v cerkev odnesti, ka so cerkveni penezi nikše škode ne trpeli (fundacije, meše večne itd.); ka se samo brüncévni zvonovje smejo naročiti, železnih i ocelnih ne dopüstijo mil. p. blagosloviti i peneze za zvone v kaso položene za té ne dájo vü; ka se iz šolskih knjižic moro vövréti vsi boljše- viški spisi, matrične knige (krstna, zdavanska itd.), če so boljše- viški kaj v njih popravljali, se mora na staro nazaj popraviti, kvári pa štere so cerkve, šole i druge pobožno naprave trpele pod Károljijov i boljše- viškom vladov, se mora cerkvenoj oblasti naznaniti.

Glas višešnjega pastira nas opomina, naj krščanska društva ustanavljamó! Bogajmo jih. Vsi v kmečko zvezo, vsa mladina med orle i orlice, vsi ta, kje se zagovarjajo Kristušove pravice, vsi v krščanska združjenja.

Slavski vojaki, orožniki, uradniki.

V Prekmurji naše slovenske vojake, orožnike, uradnike vnogi, posebno v gornjem kraji zove za „slavske vojake, orožnike, uradnike“.

To imenuvanje je proti pravici i proti ljübezni. Se zna, da ljudstvo samo po drugih ide. Drugi so pa brate onostran Müre po madjarskoj reči „szláv“, „jugoszláv“, imenuvali vsikdar i z tem imenom tüdi največkrat nekšo zaničüvanje, neljübvav, odórnost vöpovedali. Ta stára slaba navada se je zgrabila ljudstva, štero navado to čeravno po večini nej z slaboga nakanénja, gordrži.

Pa to imenuvanje je proti pravici. Vsi smo Slávi, mi Prekmurci tak kak drugi sinovje starih Slávov (Srbi, Rusi, Čehi, Horvati, Polaki itd.), vendar samo prešnjim dati to ime, sebe

pa vözvéti, je krivica proti samim sebi, ar s tem tajimo svojo narodnost, i proti bratom, štere za svoje brate spoznati neščemo.

I gda to delamo, ka njé za svoje brate spoznati neščemo, sfalimo v ljübezni dužnoj. Ljübiti smo dužni vsakoga človeka, svoj rod pa ešče bole. To je boža zapoved. Slovenje to i onostran Müre smo si pa bratje, edno pokolenje, ne je ljübezen zato, če njé nači imenujemo kak sebé ár stem svedočimo, ka je za svoje brate ne spoznamo.

Kak pa pravimo mi sebé? „Sloven — Sloveni.“

Tak se po pravici imenujemo. Vend ali Tót so nam Vogri gučali, Nemci so nas za Vindiše zvali, mi sami se pa zovemo i smó Slovenje. Tak zovimo zato tüdi drugo svoje pokolenje. Ne pravimo njim *slávski*, nego *nasí* „slovenski“ vojaki, uradniki, orožniki itd.

Glasi.

Dühovnih vaj letós v Celji ne bo, romarska hiža je popolnoma zasédana.

Ki šče zvoné naročiti, naj piše na naslov: I Barle, župnik Sv. Jakoba v Ljubljani. Bronastih zvonov kg. košta zdaj 150 koron. Strašna cena. Svetüje (tanačiva) se vsakomi, naj malo počaka, cena bo doli šla. Štera cerkev küpi akcijo pri zvonárni — akcija košta 500 K. — dobi falej zvone.

Sobota. Poročam njim, g. urednik, od sokolskoga tabora. Sokolov i sokolic je bilo malo. Vreme je zadržalo ali so se pa zbojáli, da ne bi nikaj dosegnoli v krščanskom Prekmurji i zato ne prišli. Obhod so meli ravnote, kda se je v cerkvi boža služba vršila i stem to motili pa od sunca svetlejšje pokazali, ka njim je deveta briga Bog, nas pa stem potrdili v našoj trdnj veri, ka mo se ogibali z cele moči družtev, štere Bogi hrbet kažejo. Govorili so z balkone Dobrajove gostilne jako previdno i pofarbano. Ljudstvo je vendar mrmralo na govore, nešteri celo kričali „dol ž njimi.“ Na to je policija ednoga Orla odegnala. Jako nas je veselilo na Tellovo, kda smo vidili naše uradnike pri telovskoj procesiji a tem bole nas je zdaj zabdlo v srce, kda smo celo

vrsto i z med njih zaglednoli v tistem tabori, šteri vero zaničava. Ravnotak pitamo, ka so iskali tam pri toj demonstraciji proti veri ljudjé iz zadruge? Prosimo g. poslovodjo, naj prepove žalitev naše vere od strani njemi podrejenih kominov i vajencov. Sobočki farniki nikdár ne pozabimo sokolskoga tabora, šteri se norca napravo z naše bože službe. Škoda na dobrih gospodaj, šteri so po nepriliki prišli v to društvo šterog jako malo kotrig ma vsebi, štere na vero kaj dajo, većinoma so slobodomiselci to je sovražniki Kristušove svete vere. Veselica po tabori je bila slabše obiskana kak se je čakalo. Pri telovadbi i veselici so bili skoro izključno gostje iz Slovenije, Prekmurje nindri nej bilo zastopano.

Bakovci. „Kmetijske liste“, štere so nam liberalni gospodje naročili, nazaj pošljamo. Ne nam jih trebe. Gospodom sokolom pa, štere so čedni Dokležanci ne sprejeli, naznamo, ka jih mi drugoč tudi ne sprejmemo. Cela občina má špot zavoljo njihove darovitnosti, ka so v krčmi pár žednih gutov zalevali z vinom. Z tem so si toti spravili od vinskih bratcov hvalo „sokoli so fajn ljudjé, plačajo i pijejo z nami“, — a trezno misleča cela občina pa obsodi to zapájanje, zato ka po drugih krajah mislijo, ka vsi Bákovčarje odájo za pár litrov vina svoje krščansko mišljenje i tak mámo špot za pár žednih gutov vsi. Tiste peneze bi gospoda rajši obrnola na sirote, štere nemajo krúha v Prekmurji ali bi pa v tistem časi med nas bakovske sirote delila

travnike, ki smo komaj za en bageo dobili sená, ki ga krvavo potrebujemo, da preživimo svojo drobno dečico, drugi pa ma 24 plúgov grofovskih travnikov, ki nema svoje decé.

Katoličanski češki sokoli so prišli iz Amerike v Prago na sokolsko slavnost i zmisli si lastni bratje domači češki sokoli neso ji sprijeli, zakaj? Zato ka sokolsko društvo je svobodomiselnost i proti njihovim regulam je vsako društvo, šteroga namen je odkrito spoznati vero. V Olumuci na orlovskom tabori so je tem slovesnejše i veselejše sprijeli orli.

Kakši razložek je med Sokoli i Orli? Oboji májo društvo šteroga namen je šolanje tela po telovadbi (mujštri, testgyakorlat), dúha pa po včenji, izobrazbi kak po čtenji, govorah, razlaganji, popevanji itd. Politični namenov ne sme niedno društvo služiti. Razložek je to med njima, ka orlovsko društvo vzeme med sébe samo tiste, ki verjejo v Bogá i njegovih zapoved se držijo. Vsaki vervajoči židov i protestant sliši zato v orlovsko društvo. Sokolsko društvo pa je izrecno svobodomiselnost, to je za vero se ne briga, vsakoj kotrigr na prosto neha, naj verje ka šče. Slobodno miselstvo je krivi navuk, šteroga je Maticerkev obsodila. Te krivi navuk trdi, ka človek naj po svojoj pameti verje i dela, ne sila oblasti poslušati. Če šče, sme zato Kristuš i vervati, če nej, tudi dobro. To je podlaga svobodomiselnosti i to svobodomiselnost je fundament sokolskoga društva. Ka shája z toga? To, ka je v sokolskom društvi lagoji zgléd (példa) kotrig ne-

vervajočih nevaren za vervajoče, té kvári i pokvári. Zato je ščista malo takših med njimi, ki bi poleg vere živeli. Večina zametava vero. Njihovo telovadbo toti poglednemo lehkó, njihovo pošteno pesem i dobre govore toti smemo poslušati, a v njihovo društvo slišiti nemoremo i ne smemo, zavolo krivih navukov, na štere je celo društvo zidano.

Prepovedano je klati telice, krave i ovce pod poldrugim letom starosti, bikece pa pod 2 mesecama starosti. Ravnotak je prepovedano klanjé brejih krav, telic, ovc, koz i svinj. V sili (nesreča, beteg) ali če je stvar nej za plemen, se sme bujti, če ma zato od oblasti *pismeno dovoljenje*. Na živinski potni list (pašuš) se mora to dovoljenje zapisati. Prek mej se smejo spravljati z dovoljenjom oblasti konji, šteri so samo za mesnico, telice, krave, ovce nad štiri leta stare, ovni (baki) više dve leti stari i svinje više lěto stare če neso mršave. Té se ne smejo zvažati. Ki se pregreši proti toj odrédbi, se pokaštiga z plačov od 800—4000 K., drugoč plača dvakrat teliko, tretjič se njemi pa odvzeme obrtna pravica. Proti sodbi je mogoče v treh dněvah prizivati (apelálivati) na politično oblast. Od té više nega apelacije.

„Prostozidarje so več pripomogli k revoluciji, kak vsi socialistični voditelje“. Tak piše „Osservatore Romano“, list sv. Oče, r. pape i stena pohvali odredbo vogrské vlade, štera je prostozidarska društva razpústila.

V zrak je zleto smodnik (pükšeni prah) v kamniki z tovarni i dva delavca osmrto.

Podlistek.

Kraljevičov govor v Zagrebi.

Po mojem globokom prepričanji so v tem hipi z nami ne samo vsi naši, tudi iz najoddaljenejših krajov, nego tudi so tu okoli nas vsi našega pokolenja. Ka smo mi doségli, je njihovo in naše skupno delo, ka še preostaja dela za narodno oslobojenje i zedinjenje, bomo većinoli mi in oni, šteri pridejo za nami, i na nas je da jim pripravimo pot, olajšamo dovršitev toga preostanka. Včinimo to brez velikih težav, če se bomo vsi v svojih strokah javnoga i zasebnoga, prosvetnoga in pridobitnoga življenja posvetili deli z onim zložnim zavúpanjom, s šterim so se drugi na drugoga naslanjali naši junaki, kda so polagali svoje življenje na oltar stoletne narodne misli. Tudi mi moremo to včiniti brez istinskih težav. Časi našega robstva, tújci in tújnemi v mešavanji v naša dela so nepovratno minoli za večno. Z dragim življenjom smo si

kúpili pravico, da si po svojem znanji i premoženji zidamo hižo. Našim kmetom se in bode več trebelo boriti, kak v Hrvatskoj 16. st. za „staro pravdo“, za njimi bomo mi sami zajamčili boljše in časi bolje pripravno. Vsaki naš delavec mora računati na podporo in obrambo v svojem deli, vsak naš državljan brez pogléda na svoje pleme ali vero zna, da so njemi vse njegove politične pravice za veke zajamčene in da bo postala splošna enakopravnost, naše politično narvanje. Jaz pa vam lehkó zagotovim da kral Srbov, Horvatov in Slovincov gaji enakonaklonjenost do vseh naših državljanov. Naši brezprimerni uspehi na bojišči so otvorili novo polje za našo delavnost. Odpri so nam nove vidike za vse naše življenje, napravili so nam novi položaj i naložili nove doložnosti.

Živem v prepričanji, gospoda, da bomo mi vsi i da bodo vsi naši sodržavljani vse širom bogate in prestrane domovine istinsko spoznali té svoje dužnosti. Jaz i moja vlada, zavedajoč se vseh obljúb, štere so bile

zgodovinskoga dneva 1. decembra 1918, bomo šli odkrito na roko vsemi, ka bo namenjeno blagostanji in napredki našega naroda. Srečen sam, ar iz prvih doživlajov v prelepom Zagrebi dobim trdno vero, da so vsi naši bratje iz vseh teh krajov navdehnjeni z istimi čústvi in istov verov i v tom iméni zdignem svojo kupico v čast ino srečo mile nam Hrvatske in Slavonije.

Po jezeru bliz' Triglava.

K najlepšim delom kraljevičovoga obiska v Sloveniji spada tudi to, kda se je vozo z čunom po jezeri blizu Triglava. Njegov čun je bio vse okinčen z rožami. Pred njim je bila ladjica z pesmari.

Zvon z „otoka mile cerkvice“ ga je pozdravljao. Pred cerkvov ga je čakala duhovščina. V cerkvi so zadonele orgole in cerkveni zbor je zaspevo Marijino pesem. Prestolonaslednik je trikrat pozvoño. Sledkar ga je predsednik deželne vlade pitao, ka si je želo i regent njemi je odgovoro: „Da se spunijo vse žele, štere ma dobro slovensko ljudstvo“.

Cena vogrskih peněz je, kak „Nemzeti ujság“ piše od 10. julija, malo večša, kak prle a vendar še slaba. Za en dinar se plačuje na borzi 8 K 50 filerov, to je za našo edno korona 4 K 25 fil.

V návuk liberalcom. Grof Andrassy, vogrski državnik, bivši liberalec piše: Prvejšo liberalno politiko ne moremo nadaljavati... Ne moremo k staroj politiki nazaj iti, ar se je nej obnesla, ar je njeni sad bio škodljiv. Ki so boljševizem prestali, znajo prav misliti.

Move vogrsko društvo naznanja, ka ešče 180 jezero zgrabljencov iz Vogrskoga je v Rusoskom. Amerikanski Vogri so teliko nabrali, ka na petih ladjah se vlovljenci lahko domo vrnejo, za ostale de pa društvo dare pobiralo, šteri omogočijo njihovo vrnitev.

Vogrski vojni minister Soós je pozvao duhovnike, naj na predgani i povsod vplivajo na mladino, ka de se telovadila, poleg duše i v teli krepila. V Sloveniji to že davno delajo v krščanskem društvu „Orel.“ Mladina slovenska, katoličanska i evangeličanska, stopite v to krščansko orlovsko društvo.

Krščansko mislečih dijakov se je zglasilo za orlovski tabor v Maribori okoli 1500, učitelov pa više 200. Dosta je věrvajočih duš v Jugoslaviji, ne bojmo se.

Na stotine delavcov prebiva v Ljubljani v vagonah. Vlada je zato odredila naj milijonarje zidajo hiše, prostore svojih bank pa dajo delavcom z arende. Liberalni minister dr. Kukovec brani milijonare. Proti njemu so dnes tjeđen meli delavci spravišče v Ljubljani, na šterom so ga imenivali ministra nej za socialno skrb, nego za socialno smrt i odločno zahtevali, kak naša k. zveza, pomoč delavcom, ženskam volilno pravico za državni zbor (követe) itd. druge pravice.

Talijanski vojaki so se uprli (spuntali) v Idriji, ar so je šteli v Albanijo poslati.

Med Talijani i Jugoslovani je nastalo bitje v Spliti v Dalmaciji zavoljo jugoslovenske zastave, štero sta dva talijanskiva vojaka dol vzela z edne hiše. Talijani so strelili dva našiva orožnika, naši pa talijanskoga kapitana i talijansko zastavo žežgali. Zdaj je že mir v varaši.

Iz Amerike. Dobili smo glas iz Amerike, da se ništerni naši rojaki dajo zapeljati od vogrskih hujskačov i da so si ustanovili svojo zvezu, štere glavni namen je grditi našo domovino. Opominamo naše rojake, ki živéjo v Ameriki, da se naj ne dajo zapeljati. Mi smo več nej Vogri; ž njimi nikaj nemamo zaopraviti. Vsaki k svojim: Slovenci k Slovencom,

Vogri k Vogrom — S tem škodijo samomi sebi: 1. Že sam Bog nam prepove naj ne hujskamo proti oblasti. 2. To se pa itak bo zvedilo, što je v tistoj zvezu „Zvezda vogrskih Slovincov“; in če do šteli domo iti, je ne püstijo notri v državo ali pa tudi če pridejo je doma notri zaprejo. — Zato šče vas opominamo ednok, premislite si, ka delate. Čtite edini naš list „Novine“ in lepí ameríkanski slovenski list „Edinost“, G. M. slovenski dijak z Prekmurja.

Kmetom na znanje. Kmetje z celoga Prekmurja se tožijo i to tožbo so tudi nam naznanili, ka je preveč drago meso, čeravno je fál marha, i želejo naj falejše postane meso pa tudi druge reči pa naj kože od naše živine, štere do 500 glav vsaki tjeđen v Ljubljano pošljemo, nazaj dobimo, ali leder za njé. To želo i to ka de prosta trgovino z živinov v Prekmurji tak kak po celoj Jugoslaviji smo dnes tjeđen objavili. Censuri se pa tá objava nej vidila i jo zbrisala. Opominamo zato občine, naj vsaka pošlje protest na vlado proti rekviraciji živine, štera se v Prekmurji godi. To na znanje kmetom.

Cena márhe. V Zagrebi küpüjejo na živo vago od 14 K do 20 K po kili.

Kakše telefonske zveze so neobhodno potrebne v Prekmurji?

1) Beltinci, Turnišče, Dobrovnik; (Beltinci, Črensovci, D. Lendava je že tak prošeno) 2) Kre železnice od Sobote do Hodoša. (V Mačkovcih mora biti pošta kak prle z telefonom). 3) Cankova—Sv. Jürj. 4) Mačkovci—Martinje—Trdkova. 5) Mačkovci—G. Lendava (Grad). (Pošta z Sobote z vozom skoz Bodonec k Gradi). 6) Beltinci—Ljutomer. To vsepovsedí zahtevajmo.

Dom i svet. — Kratke novice.

Jugoslavija. Mirovna pogodba z Nemčijov je potrjena. Napad albanskih band smo odbili. — Talijani so naš konzulat, narodni dom, naše banke v Trsti žežgali i porušili, 2 človeka sta mrtva, 25 pa ranjenih. Nevarnost boja je velika med dvema državama. Ministerski svet je skleno, da se pšenice meter pod 640 koron, kukorice pa pod 400 K. ne sme tržiti. — Naš peněz je že preskočo vrednost talijanske lire, za naših 39 koron pa mora N. Austrija svojih 100 K dati.

Poljsko. V zapodnoj i vzhodnoj Prusiji (Preizosko) je minolo glašüvanje. V velikoj večini so glašüvali za pridružitev k Nemčiji. Poljska je tak zgübila té krajine.

Podpore na M. List je dala zadruga 2000 koron. Srčna hvala. Načelnik postaje (štacije) v Mačkovcih je od sodnije oproščen. Celi górički orsag nedužno preganjanoga našega

človeka zahteva nazaj na postajo. — Delo dobi ali ponüdi vsaki lahko v Cifrakovoj hiži poleg cerkve v Soboti pri posredovalnici za delo. — **Kmetijskim društvam.** Kmetijska društva kje so (Beltinci, Črensovci, Tišina, Turnišče, Krog itd, naj ešče té mesec zvolijo ednoga zastopnika (delegata) šteri de šo v Ljubljano na občni zbor. Njegovo ime naznanite v Črensovece kak naj hitrej. — **Pri markiranji peněz** odvzetih 20% vsaki dobi nazaj, če je šuma menjša od 1000 koron. Če je večša od 1000 K. dobi dužno pismo od države. — **Tri kotrige obmejne komisije,** en anglež, en francoz i en talijan so se té dni v Ljutomeri müdili. — **Apače** so nam prisojene po mirovnoj pogodbi, zato jih je naše vojaštvo zasedlo te dni. **Po celoj Istri** so divjali Talijani proti Jugoslovanom, njé preganjali, njihovo imanje pa ropali. Več narodnih domov so žežgali. Plivanoša na Reki (Fiumi) so zaprli, zato ka je molo molitev za králja, naj ga Bog reši iz rok svoražnikov. **Z celim** svojim slovenskim srcem protestiramo Prekmurci proti preganjanji naših zatiranih bratov, Slovincov i Horvatov, se pridružimo tistim večkrat desetjezerim, šteri so v Ljubljani, Maribori i v drugih mestah zdignoli glas proti krivičnomi preganjanji Italijanov za svoje brate. Neščemo boja, potrpljivi ščemo biti do skrajnih mej, a vendar naglašüjemo, da potrpljivost tudi ma svoje meje. — **Marjine Liste** dobite, dragi naročniki z dnešnjimi Novinami. Če bi jih što šteo meti, ka jih nej dobo, ali če bi jih što ne šteo meti, ki jih je dobo, naj se glasi pri uredništvu.

Na znanje romarom i priglašencom na mariborski orlovski tabor!

Julija 30. v petek idemo z Lotmerka ob poldesetih pred poldnom poleg nove vöre. Strošek si naj vzeme vsaki sebov. Ki ma sörke debele spodnje hlače, kratko robačo, okrogeo kranščak, cmer (korino) pipo ž žačkov, naj vzeme s sebov; ženske ali dekle pa če majo še kje (v bogojánskoj, beltinskoj, črensovskoj fari mejo) pisane janke, bele robače (reklina) i peče. Na tabori bi se preoblekli i tak pokazali, kakša je naša domača nošnja. Koli edne vöre popoldnevi smo v Maribori. Ki do peški šli, moro toga hipa nas pri kolodvori (áломási) počakati, ka mo vküp šli z precesijov v cerkev. Ki more, naj prinese vence i korine, (rože) k vlaki, ka ga opletemo. Mladina naj ma v roki tudi papirnaté slo-

venske zastavice. V cerkvi bo predga, slovesne večernice, spovedavanje, na drugi den staroslovenska meša ob $\frac{1}{2}$ osmih, zadvečara pa tak kak v pétek vsaki den več spravišč (gyülešov) i v nedelo skupno obhajilo, slovesna meša pred Marijinov podobov, odvečara tabor velikanski, slovo od Maribora, večer pa kak te že vöro naznanimo, odhod domo. Ki je küpo karto, dobi za njo polovično vožnjo na železnici, brezplačno stán (sálaš) i mesto na tábori.

Seršén Franc trgovec v Ljutomeri (Lotmerki) pri cerkvi, priporáča svojo veliko zalogo tkaninskoga blaga. Samo dobro i močno blago po zmernih cenah. Što šče meti dobro i lepo obleko, naj ide v Lotmerk k Seršeni po njo.

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava

Pošta.

Gumilar L. Tišina. Za leto vse plačano. — **Cankovčarom:** Sem zvedo, da ste me čakali na shod. To Vas je kakši liberalec za nos zvedo. Pridemo že k vam, ali prite vam pismo naznanimo pa tudi v Novinah. To je pa jako veseli glas od Vas, ka ste v miri i ka proti verskoj liberalnoj politiki, štero sobočki gospodje ščejo med vami širiti, proti stanete. Tak je prav.

Polaki idejo iz Litvanije nazaj, spraznili so že tudi Vilno. Angleži prosijo Ruse v imeni Polakov za mir. Boljševiki so odgovorili, da ga dajo, če antanta prizna rusko sovjetsko (boljševiško) državo. Če ne bi prišlo do mira, bodo Angleži podpirali Polake. Samih Polakov se je že tudi pol milijona zglasilo za vojaško službo.

Ivan Kokot

trgovina z mešanim blagom

(nasproti cerkve)

Dolnja Lendava.

Priporáča svojo veliko zalogo različnoga tkaninskoga blaga kakti:

Zefire, druke, šifon, káper, satene, belo platno, cajge za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmerom karbid kak tudi drugo špecerejsko blago.

V zalogi galic, ličeje, mašinsko olje, cement v lagvah po 200 kg., vse po najnižših dnevnih cenah.

Točna podvorba.

Zmerne cene.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odáva: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, črevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Küpüje: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posredüje (pomaga küpiti) pri küpili vekših poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico küpüvati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v zadružnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podržnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podržnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Križevci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.